

Het Sliedrechts Dialect (679)

Uit Mijntjies dagboek (15)

Sondas, uit de kaarek, liep t'r een jonge van de slaoger 'n endjie mee. Hij vong Mijntjies zeker aarg leuk. . . Boven aan de Selonstoep zee ze: "Hier mot 'k 'r af, naer huis, dus gao nou mor trug." "Oh, weun jij daer?" zee die jonge beteuterd. "Ja", zee Mijntjie, "Hêêmel achteraan, dus gao nou mor!" Zô, die vrijer was ze kwijt, dat was z'n stand zeker nie! Nou, Mijntjie had hum nie nôôdig! De jonge die naest heur hà gezete toe ze voor 't eerst mè Grietjies en Jôôste meegong, was de volgende. Dà gong zô leuk! 't Regende toe de kaarek uitgong; hij nam heur perreplu en hieuw die bove d'r hôôd. Wou d'r toot nie kletsnat worde, mós ze d'r wel onder blijve. Dus dà dee ze toe mor. Hêêl z'n leve het ie laeter de perreplu voor d'r opgehewe as 't regende. . .

Zielig

Die zeun van de slaoger was met een deftiger maaisie getrouwd en hij wier zôwaer ouderling in de kaarek. Mijntjie was veul laeter al moeder van vier flinke jonges toe de slaoger z'n nôôd kwam klaoge. Ze weunde toe in êên van de drie huisies van vaoder Kees en moeder Dirksie. Hij zat te klaoge dà z'n vrouw aaltijd ziek was . . . Mijntjie gaf 'm een baksie thee. Wà zielig voor 'm. . . Moeder Dirksie kwam ok aansloffe op t'r klompies. Toe gong die gaauw weg. Dirksie vroeg gelijk wat ie was komme doen. "'k Weet 't nie, hij klaogde dà z'n vrouw aaltijd ziek is." Lus ie nog peultjies? D'n aandere buuvrouw keek ok over 't hekkentjie. Ze vroeg: "Die zat zeker om 'n praotjie verlege?" Mijntjie zee toe: "Daer was ik vroeger te min voor, nóu is hij te min voor mijn!" Zô zie me mor weer wat 'r soms onder de mense schuilt . . . Mor nou gao me de geschiedenis al 'n end vooruit. Mijntjie was nog bij Leentjies in Rotterdam, daer hà ze ommers dien aparten hoed gekocht, weet u nog wel?

Soepvlees

Mijntjie dee daer bij Leentjies baakerdienst. De baby was nog mor 'n paor weke oud, toe Leentjie 't ziekehuis in mos. Mijntjie mos goed lere hoe de fles voor de baby klaorgemaakt mos worde. Mè rijstewaoter en zô . . . "Nou, bij die rijst, daer doe je wat melk bij, die ken jij dan opete" zee Leentjie. Toe zus Leentjie weer uit 't ziekehuis kwam, was Mijntjie hêêl wat maogerder geworde. Leentjie zee: "Gao voor mijn is een haalef pond soepvlees haole, want 'r mò soep gekookt worde, omdà 'k op mò knappe!" Ja ja, Leentjie wis wel wà goed voor d'r was!

Trouwe

't Was ondertusse bekant weer korsemus geworde en de baggeraers kwamme weer met de train in Rotterdam aan. Mijntjies vrijer kwam ok mee, dus ze gong ok naer 't sesjon. Grietjie en Jôôst kwamme daer ok aan, die kwamme ok thuis kersemus viere. De vrouw van een machinist die Mijntjies wel kon, zee: "Bel, bel, maaid, wà bè jij maogerties geworde!"

Tja, Mijntjie had de goeje kost gemist. Met de kerst vroeg die lange jonge: "Wil ie mè me trouwe?" Mijntjie mos zôdoende d'r diensie bij Leentjies opzegge. D'r schônmoeder kwam d'r toe over de vloer om te hellepe en die zee tege Mijntjies: "Bel zô kaaind, gao jij trouwe?" Mijntjie was inêens kerdoot. "Ja", zee ze, "as 't augustus is kom m'n vrijer weer mè verlof en dan gao me trouwe!"

Onze hartelijke dank weer Mevrouw B. v. d. W., voor deuze blik in 't dagboek van uw moeder!

Op onze website www.historie-sliedrecht.nl is ok aander verêênigingsnieuws te vinge, zôas deuze maand de nieuwe stambôôm van de familie Van Eck. 't Verhaal van deuze week is zôwaer te beluistere. De CD van "De Kraaijen" is uit en te kôöp op woensdagmiddag in onze waarekruimte in "Het Onderhuys", Kaarkbuurt 243.